

Υπόθεση C-499/08

Ingeniørforeningen i Danmark, εξ ονόματος του Ole Andersen

κατά

Region Syddanmark

(αίτηση του Vestre Landsret
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση στον τομέα της απασχολήσεως και της εργασίας — Απαγόρευση διακρίσεων λόγω ηλικίας — Μη καταβολή αποζημιώσεως απολύσεως σε εργαζόμενους που πληρούν τις προϋποθέσεις για να λάβουν σύνταξη γήρατος»

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα J. Kokott της 6ης Μαΐου 2010 I - 9345
Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 12ης Οκτωβρίου 2010 I - 9371

Περίληψη της αποφάσεως

*Κοινωνική πολιτική — Ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία — Οδηγία 2000/78 — Απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας
(Οδηγία 2000/78 του Συμβουλίου, άρθρα 2 και 6 § 1)*

I - 9343

Το άρθρο 2 και το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχουν την έννοια ότι είναι αντίθετα με εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας όσοι εργαζόμενοι πληρούν τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση συντάξεως γήρατος από τον εργοδότη τους στο πλαίσιο συνταξιοδοτικού συστήματος στο οποίο υπήχθησαν πριν τη συμπλήρωση του 50ού έτους της ηλικίας τους δεν μπορούν, εξαιτίας αυτού και μόνο του γεγονότος, να τύχουν της ειδικής αποζημιώσεως απολύσεως, η οποία αποσκοπεί να βοηθήσει την επαγγελματική επανένταξη όσων εργαζομένων έχουν προϋπηρεσία άνω των δώδεκα ετών στην επιχείρηση.

Ειδικότερα, ο αποκλεισμός αυτός στηρίζεται στο σκεπτικό ότι κατά κανόνα οι εργαζόμενοι αποχωρούν από την αγορά εργασίας όταν πληρούν τις προϋποθέσεις για να λάβουν σύνταξη γήρατος από τον εργοδότη τους και εφόσον υπήχθησαν στο οικείο σύστημα πριν το 50ό έτος της ηλικίας τους. Με βάση αυτήν την εκτίμηση, η οποία στηρίζεται στην ηλικία, εργαζόμενος ο οποίος, καίτοι πληροί τις προϋποθέσεις για να του χορηγηθεί σύνταξη από τον εργοδότη του, επιθυμεί προσωρινώς να παραιτηθεί από το σχετικό δικαίωμα προκειμένου να συνεχίσει την επαγγελματική του σταδιοδρομία δεν θα μπορεί να τύχει της ειδικής αποζημιώσεως απολύσεως, σκοπός της οποίας είναι ακριβώς η προστασία του εργαζομένου. Συνεπώς, εφόσον είναι θεμιτό να

αποφεύγεται η καταβολή της αποζημιώσεως αυτής σε όσους αναζητούν όχι νέα εργασία αλλά, αντ' αυτής, εισόδημα με τη μορφή συντάξεως γήρατος χορηγούμενης στο πλαίσιο επαγγελματικού συνταξιοδοτικού συστήματος, το επίμαχο μέτρο έχει ως συνέπεια να αποκλείει από την αποζημίωση αυτή όσους απολυόμενους εργαζόμενους επιθυμούν να παραμείνουν στην αγορά εργασίας για τον λόγο και μόνον ότι μπορούν, λόγω ιδίως της ηλικίας τους, να λαμβάνουν σύνταξη.

Επιπλέον, το επίμαχο μέτρο απαγορεύει σε μια ολόκληρη κατηγορία εργαζομένων, καθοριζόμενη με βάση την ηλικία τους, να παραιτούνται προσωρινώς από την είσπραξη συντάξεως γήρατος από τον εργοδότη τους προκειμένου να τύχουν της ειδικής αποζημιώσεως απολύσεως, σκοπός της οποίας είναι να τους βοηθήσει να αναζητήσουν νέα εργασία. Ως εκ τούτου, το μέτρο αυτό μπορεί να υποχρεώσει τους εν λόγω εργαζόμενους να αποδεχτούν σύνταξη γήρατος χαμηλότερη από εκείνη την οποία θα μπορούσαν να αξιώσουν εάν παρέμεναν επαγγελματικώς ενεργοί μέχρι μια πιο προχωρημένη ηλικία, άρα συνεπάγεται μακροπρόθεσμα μια σημαντική απώλεια εισοδημάτων για αυτούς.

(βλ. σκέψεις 44, 46, 49 και διατακτ.)